

Publicerad 2023-09-20 07:21 av Lyrik

Den här är en likrytmisk översättning, den är alltså bunden till samma antal stavelser.

John Milton - Sonnet 19

Närhelst jag grunnar på mitt hela ljus
innan min tid i denna lömska värld,
Talangen att fördölja döden där,
den finner jag gagnlös, dock dömd är just
min Själv att tjäna Fadern i hans hus,
förtälja själv om han ej vredgad är.
”Vill Gud att man ljuslöst blir proletär?”
jag spørjer ömt. Men lugnet, för att sus
ej avge, svarar snart ”Gud kräver ej
gåvor eller arbete; den som bäst
bär eget ok kan tjäna bäst. Hans land
är kungligt; tusen på hans bud sno sig
kring Land och Hav så snabbt och utan rast:
De tjäna de som vänta vid en rand”

When I consider how my light is spent,
Ere half my days, in this dark world and wide,
And that one Talent which is death to hide
Lodged with me useless, though my Soul more bent
To serve therewith my Maker, and present
My true account, lest he returning chide;
“Doth God exact day-labour, light denied?”
I fondly ask. But patience, to prevent
That murmur, soon replies, “God doth not need
Either man’s work or his own gifts; who best
Bear his mild yoke, they serve him best. His state
Is Kingly. Thousands at his bidding speed
And post o’er Land and Ocean without rest:
They also serve who only stand and wait.”

(Vänligen använd ej denna översättning utan tillstånd.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lyrik med Poeter.se id #232279 innehar upphovsrätten